

Uudised · Mängukava · Piletid · Rahvusoper · Rahvusballiett · Teenused · Kontal

Uudised

Uudised »Arvamused »2011 »

Hooaja erileht
"Rahvusoper"

Uudiskiri

Arvamused

2011

2010

2009

YouTube

Kalender ◀ november 11 ▶

31	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	1	2	3	4

Osta pilet internetist!

Vaheajatellimus internetist

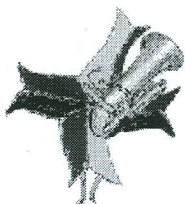
Müügil "Lembitu" CD!

Telli uudiskiri

Lastele

Küsitlus Küsitluste arhiiv ▶

Parsifal

Rosie Johnston / Opera Now
11.11.2011

Paljudes ooperiteatrites oleks selles nähtud ohtu inimeste tervisele, ent Tallinnas asuva Noblessneri valukoja tööstuslikes avarustes astus Rahvusoper Estonia lavastust Parsifal vaatama tulnud publik vapralt üle tsemendikamakate ja katkise klaasi ning läbi roostes masinatega risustatud põlenud koridoride, kus istusid nõukogude stiilis vormiriideid kandvad ja surilinasse mähitud graale hoidvad sõdurid.

Tasuta pits konjakit (suurepärase vihje sponsoritele) suunas publiku jõuliselt muljetavaldavasse teatrisaali, kus katkised juhtmed ja torud segunesid Robert Innes Hopkinsi postapokalüptilise lavakujundusega. Kõigest oli üle käinud kunagise nõukogude okupatsiooni kuri käsi – see oli Parsifali murtud maailm kolmes mõotmes.

Lavastaja Nicola Raab meelitas osatäitjatest välja instinktiivselt sügava esituse. Hirmunud ja haavatud Amfortasena lohutust otsides ringi laperdanud Rauno Elpi bariton oli teraline ja metalne. Richard Deckeri lapselik vibu ja noolega unistusi jahtiv Parsifal alustas suurepärase heldenteni kōla ja esitusmaneeeriga, ent takerdus teise vaatuse lõpus. Viimases vaatuses leidis ta uue hingamise ja Parsifali lauluread olid ta naeruväärse kostüümi kiuste taas säravalt selged.

Kundry sisenemine - mudapritsmis ballikleidis ramplava mööda alla veeredes - oli täiuslik segaduse ja piinatuse metafoor. Sopran Magdalena Anna Hofmannil on vaimustavalt voolav tämber ja täidab oma rolli sundimatu kergusega. Tema kui kõrvalseisja esitus - haavatav, võimas ja täis umbusaldust - oli õhtu vaieldamatu nael.

Teises vaatuses nihkub meeleolu Raabi nägemuses bulgakovlikku põrguliste ja maagia maailma. Klingsor kangutab lava lahti kui roostes küpsisepurgi, viies hiiglaslike horisontaalsete roostes rauast paneelide vahel ellu oma deemonliku strateegia. Martin Winkleri mängitud rollist õhkus ohtu ja ähvardust. Tema bassis olid kohustuslikud veerevad madalad noodid ja sellesse sigines hüübile omast kōma, kui rafineeritust kohati puudu jäi.

Poistekoori erakordne helikõrgus ja hääle puhtus tõi osale publikust pisara silma. Koormeister Hirvo Surva edutati hiijuti rahvusoperi Estonia peakoormeisteriks. Muusikalise juhi Arvo Volmeri kae all kõlas partituur säravalt, detailid olid täpsed ja kulminatsioonid ihukarvu püsti ajavad.

Printi | Saada

© Rahvusoper Estonia 2010

0000

LIVE REVIEWS

Round-up The Baltics

Parsifal Wagner

ESTONIAN NATIONAL OPERA

at the Noblessner Foundry, Tallinn

★★★★

In many opera houses, there would have been a health and safety alert; but in the industrial expanses of the Noblessner Foundry in Tallinn, the audience for Estonian National Opera's production of *Parsifal* gamely stepped over chunks of cement and broken glass, through burnt-out corridors littered with rusty machinery where soldiers in Soviet-style uniforms sat holding shrouded grails.

A complimentary shot of brandy (top tip for sponsors) rocket-fuelled the audience into a formidable auditorium where mangled wires and pipes blended with Robert Innes Hopkins' post-apocalyptic set. The ugly stain of bygone Soviet occupation was everywhere – this was *Parsifal*'s broken world in 3D.

Director Nicola Raab elicited visceral performances from her cast. Rauno Elp's scared and wounded Amfortas flailed around for comfort with grain and metal in his baritone. Richard Decker's childlike Parsifal, chasing dreams with a bow and arrow, started with stunning, Heldentenor resonance and projection, but faltered at the end of Act II. He rebooted for the final act with glowing purity of line, heroically oblivious of his silly armour.

Kundry's entrance, rolling down the raked stage in a mud-splattered ball gown, was the perfect metaphor for confusion and torment. Magdalena Anna Hofmann's soprano has a stunning, liquid timbre; she projects with effortless control. Her performance as the outsider, vulnerable, powerful and mistrusted, was the undisputed triumph of the evening.

Raab shifted the mood into a Bulgakovian world of devils and magic for Act II. Klingsor prises the set open like a rusty biscuit tin, conducting his demonic strategy between giant horizontal slabs of rusty iron. Martin Winkler carried threat and menace in the role. His bass had the requisite rolling low notes and bitter-boom, if finesse was lacking in places.

The extraordinary pitch and clarity of the boys' choir saw members of the audience in tears. Choir master Hirvo Survas has recently been promoted to full chorus director at Estonian National Opera. Music director Arvo Volmer conducted a luminous line through the score; the detail was exact, the climaxes hair-bristling.

Rosie Johnston

Rauno Elp plays Amfortas in Estonian National Opera's *Parsifal*.
Photo by Harri Ropsu

